

gennem Staten, saaledes at der i Tjenestemændenes Lønning tilbageholdes 2¹/₂ pCt., der tjener til Dækning saavel for Pension som for Enkepension. Det er derfor, som sagt, forstaaeligt, at Statsanstaltens Bestyrelse og ikke mindst dens Agenter rundt om i Landet meget ønsker, at Anstalten maa blive i Stand til paa alle Omraader at tegne Forsikringer under fuldt ud moderne og konkurrencedygtige Former, og det kan vi for vort Vedkommende ikke have noget at indvende imod. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til videre Behandling og Fremme i det høje Ting.

C. F. Sørensen: Som det ses af Bemærkningerne til Lovforslaget, hviler Statens Livsforsikringsvirksomhed paa Loven af 18. Juni 1870 og senere Love af 1898, 1904 og 1906. Det er derfor ganske rigtigt, naar Finansministeren i sin Forelæggelsestale gjorde nogle Bemærkninger om, at der ikke midst paa Grund af den rivende Udvikling, som Livsforsikringsvæsenet har haft i den sidste Snes Aar, vilde være Anledning til at tage hele dette Spørgsmaal op til en fornyet og gennemgribende Behandling. Dette Lovforslag om Ændringer i Bestemmelserne er imidlertid ligesom de tidligere Love, jeg har nævnt, en Lap, om jeg saa maa sige, paa den eksisterende Ordning og maa ikke betragtes som andet. Alligevel var der sikkert rig Anledning til at komme ind paa en Række Bemærkninger om de forskellige Ændringer, der foreslaas i Bestemmelserne. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) og det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Helge Kjeldskov) har imidlertid gennemgaaet de Punkter, som der er særlig Anledning til at dvæle ved, og jeg skal derfor indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, idet jeg haaber, at Udvalgsarbejdet maa gaa saaledes for sig, at disse Bestemmelser faar et tilfredsstillende Udseende.

Leerbeck: Der er gentagne Gange vedtaget Ændringer i Loven om Statsanstaltens Virksomhed, og det har sikkert været nødvendigt, for at den kunde holde Trit med den Udvikling, der er foregaaet paa Forsikringsvæsenets Omraade. De nu foreslaaede Ændringer tager særlig Hensyn til, at Statstjenestemændene ikke længere er forpligtede til at tegne Enkeforsørgelse i Statsanstalten, og de tilsigter at lette og udvide Anstaltens Virksomhed. Ændringerne kommer derved for største

Delen de forsikrede til gode, samtidig med at de kommer til at virke anbefalende for Statsanstalten, saaledes at den vil kunne fortsætte og udvide sin Virksomhed. Tidligere skulde Præmien betales senest 14 Dage efter Forfaldsdagen, hvis man vilde undgaa at betale Bøde. Fristen foreslaas nu udvidet til en Maaned, og samtidig nedsættes Bøden til 6 Øre. Ligeledes kan en Forsikring, som er traadt ud af Kraft, nu uden særlige Udgifter tegnes paa ny, naar det sker senest et Aar efter Udtrædelsen. Jeg tillægger denne Bestemmelse en særlig Betydning, da det sikkert ofte sker, at en Forsikring ikke fornyes paa Grund af manglende Betaling.

Med Hensyn til § 10 i Lovforslaget vil jeg gerne gøre en Bemærkning. Det hedder deri: „Naar en forsikret, ved hvis Antagelse til Forsikring der har været krævet Oplysning om Helbredstilstanden, som Følge af Sygdom eller Ulykkestilfælde, indtruffet efter det fyldte 20de Aar, fuldstændig og for bestandig mister sin Erhvervs- og Arbejdsevne (fuldstændig Invaliditet), kan Anstaltens Bestyrelse fritage den paagældende for Betaling af Præmiebeløb, der forfalder under denne Tilstand.“ Derefter nævnes der 3 forskellige, som det synes, særlig gennemtænkte Betingelser for at opnaa Præmiefritagelse. Denne maa altsaa være nøje beregnet, hvilket ogsaa fremgaa af Bemærkningerne til Lovforslaget. Men naar dette er Tilfældet, og Betingelserne er angivne i Loven, skulde man synes, det var en Ret, den forsikrede havde, ikke noget, som Anstaltens Bestyrelse efter eget Skøn kan indrømme den paagældende, naar Betingelserne faktisk er for Haanden. Men selve Tanken i Bestemmelsen er jo særdeles tiltalende, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Finansministeren (Brandes): Jeg har kun at takke de ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser om det fremsatte Lovforslag. Jeg retter en særlig Tak til den første ærede Taler, det meget kyndige 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh). Det glædede mig at høre det ærede Medlem sige, at det, der vel allermost tiltrængtes for Livsforsikringsanstalten, var en større Frihed til at træffe de nødvendige Foranstaltninger end den, der er givet indenfor det snævre Lovgærde, der i Virkeligheden omgiver Statsanstalten. Det var derfor nødvendigt, da Lovgærdet nu en Gang er der, at forme et Lovforslag som det frem-